

[Udenrigsministeren]

Hr. Arentoft spurgte mig, om jeg kunne kommentere det presseforlydende, der havde været med hensyn til en særlig plan for gidslernes frigivelse. Det franske bureau taler om en plan i 3 tempi, hvori forskellige landes regeringer skulle være involverede. Jeg må desværre sige, at jeg ikke har kunnet få bekræftet, at en sådan plan eksisterer. Det, jeg ved, er, at det fra Irans side officielt er tilkendegivet, at spørgsmålet om gidslernes skæbne vil blive forelagt det nyvalgte parlament, den såkaldte islamiske forsamling, når det nu træder sammen, og så vidt vi ved, sker det den 28. maj. Vi ved ikke noget om, på hvilket grundlag sagen vil blive forelagt, med hvilke anbefalinger, og der er altså ikke mulighed for at sige noget konkret om det. Det, vi ved, er, at præsident Bani-Sadr for sit vedkommende har erklæret, at gidselsagen bør løses på, hvad han siger er en ærefuld, definitiv og fredelig måde, så hurtigt som muligt. Jeg har altså desværre ikke haft mulighed for at få bekræftet forlydendet. Der har jo i tidens løb været en hel del forskellige forlydender fremme. Afgørende er vel også, at man forhåbentlig får en indstilling om en løsning, der bliver fulgt af parlamentet.

Jeg har to bemærkninger til hr. Gert Petersen. Den ene er vedrørende Sydkorea, hvor vi i disse timer oplever ganske voldsomme ting, ikke bare i Seoul, men i en lang række andre byer. Jeg opfattede det således fra hr. Gert Petersens side, at han fandt det forkert, at der nu var en handelsdelegation, en ret omfangsrig handelsdelegation, på besøg i Sydkorea. Jeg vil bare sige, at vi har haft en stærkt øget samhandel med Sydkorea. Mig bekendt har der ikke lydt protester fra hr. Gert Petersen eller hr. Gert Petersens parti over, at vi har haft den handel med Sydkorea. O.k., at det politisk har udartet, som vi ser det nu, er beklageligt for landet som sådan. Jeg vil slet ikke komme med kommentarer, der går ind i selve substansen rent politisk vedrørende forholdene i Sydkorea. Jeg vil bare sige, at der vel ikke har foreligget eller foreligger en situation, der skulle have konsekvenser med hensyn til vor samhandel med Sydkorea.

TNF-beslutningen fra december måned sidste år var både hr. Gert Petersen og andre inde på. Det er ejendommeligt, når hr. Gert Petersen nu lægger op til, at vi burde tage et initiativ, eller at NATO som sådan burde

omstøde sin beslutning, at vi ikke med ét ord hørte hr. Gert Petersen snakke om SS-20-raketterne, der produceres dag efter dag. Ikke et ord. Hr. Gert Petersen burde sige, at den beslutning, der blev truffet i december måned, indeholdt to bestanddele. Den ene var en principbeslutning om at gå i gang med produktionen. Hr. Gert Petersen ved udmærket, at de først vil være klar om 3-4 år. Den anden bestanddel var en meget kraftig opfordring til Sovjetunionen om at gå i gang med forhandlinger om hele TNF-området med henblik på at nå sådanne resultater, at det ikke bliver de 572, som lå i beslutningen, men et betydelig mindre tal. Hvad har reaktionen været fra Sovjetunionen? Den har været negativ. Både første gang, anden gang og tredje gang der kom en henvendelse fra USA. For at skabe nogen balance og for at få de rigtige proportioner ind i hele denne sag vil jeg foreslå hr. Gert Petersen, hvis han kommer op i anden omgang, at han retter en meget indtrængende appel til Sovjetunionen om at stoppe deres produktion af SS-20 og dernæst at gå i gang med de forhandlinger, som vi vil arbejde på bør komme i gang.

Hr. Stinus spurgte mig om u-landsbistand, og jeg siger tak for de bemærkninger, der i øvrigt var i den forbindelse. Vi er altså nu blevet enige om fra i år og til næste år at øge u-landsbistanden fra 0,67 pct. op til 0,7 pct. I regeringens oprindelige oplæg lå, at så skulle der være tale om en fastfrysning, når det drejer sig om 1982 og 1983, hvilket – det vil jeg godt understrege – i tal betyder en forøgelse, al den stund bruttonationalproduktet vokser fra år til år. Men det, vi nu har koncentreret os om, er altså at komme igennem med finansloven for 1981. Når det drejer sig om de kommende år, må vi vurdere sagen.

Som et fælles svar til hr. Ib Christensen og til fru Anne Grete Holmsgård vil jeg sige, at jeg kan ikke acceptere udlægningen af teksten. Jeg kan ikke acceptere bemærkninger fra hr. Ib Christensen om en passiv dansk underkastelse i forhold til EFs politik. Jeg kan heller ikke acceptere det efterfølgende, at det er imod den danske befolknings ønsker. Hvad ved hr. Ib Christensen om det? Man kan bedre argumentere for, at det er ifølge den danske befolknings ønsker, for det viser valgene til dette folketing.

Jeg kan heller ikke acceptere udlægningen fra fru Anne Grete Holmsgård, når hun